

ЗАСТОСУВАННЯ СТАТИНІВ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНЕ ОБСТРУКТИВНЕ ЗАХВОРЮВАННЯ ЛЕГЕНЬ

Пристапа Л. Н., Циганкова Т. І., Гуйва Т. О.

СумДУ, кафедра внутрішньої медицини післядипломної освіти з курсом пропедевтики

Метою нашого дослідження було вивчення клінічної ефективності статинів у хворих на хронічне обструктивне захворювання легень (ХОЗЛ).

Матеріал та методи дослідження. Пацієнти були поділені на дві групи: I групу склали 20 хворих, які отримували базисне лікування та II - 23 хворих, які у доповнення отримували симвастатин по 20 мг на добу. Контрольну групу склали 21 практично здорових особи. Дослідження проводили за єдиною схемою: на час поступлення хворого, через 2 тижні та 3 місяці від початку лікування. Для характеристики клінічних проявів застосовувалась бальна оцінка кашлю, задишки, кількості мокротиння та хрипів. Статистичну обробку результатів здійснювали за допомогою програми Microsoft Office 2000.

Результати дослідження. Аналіз клінічних симптомів показав, що виразність кашлю до лікування становила у хворих I та II груп ($2,2 \pm 0,06$) та ($2,3 \pm 0,05$) балів; виділення мокротиння - ($2,5 \pm 0,12$) та ($2,4 \pm 0,04$) балів; колір мокротиння - ($1,9 \pm 0,08$) і ($2,1 \pm 0,05$) балів; задишка - ($1,9 \pm 0,07$) та ($2,0 \pm 0,03$) балів; рівень вислуховування хрипів - ($2,7 \pm 0,06$) та ($2,5 \pm 0,04$) балів відповідно. Аналіз через 3 місяці показав більш наглядне зменшення вираженості симптомів у хворих II групи, причому зменшення кількості мокротиння – у 7,5 разів (у 3,1 разу у хворих I групи). Кількість сухих хрипів над легенями знижувалась у 2,97 разу у хворих I групи та у 5,9 разу у хворих II групи; задишка - в 1,94 рази та у 3,2 рази відповідно; кашель - у 2,3 разу та у 2,8 разу відповідно.

У пацієнтів I групи до лікування ОФВ₁ та ФЖЄЛ становили ($62,6 \pm 2,76$) % та ($82,3 \pm 2,52$) % відповідно, а у хворих II групи – ($41,3 \pm 2,64$) % та ($69,1 \pm 2,57$) % відповідно. Аналіз отриманих результатів з боку ФЗД через 3 місяці від початку лікування показав, що у хворих I групи ОФВ₁ зростав на 4,8 %, а II групи – на 8,5 %; ФЖЄЛ зростала у хворих I та II груп – на 6,3 % та 8,4 % відповідно.

Висновки. Встановлено, що залучення симвастатину до базисного лікування хворих на ХОЗЛ сприяло зменшенню основних клінічних симптомів - кашлю та задишки, а також – більш вираженому покращанню спірометричних показників.